

Godišnja pretplata Din 30.—
 Za inozemstvo dvostruko.

Adresa Uredništva i
 Sprave: Šibenik, p. p. 17

"Katolik" izlazi svaki tjedan.

KATOLIK

Vlasnik i odgovorni urednik;
 Sveć. Joso Felicinović
 Šibenik ulica sv. Marina

Štampa: Pučka Tiskara
 (Braća Matačić pk. Petra)
 Predstavnik Vjek. Matačić.

Oglasi po naročitoj tarifi.

ISUSOVCI

Nitko nije toliko škodio katoličkoj Crkvi koliko protestantizam s Luterom u XVI. stoljeću. Sam se Luter tužio, da su pod njegovim utjecajem ljudi postali „sebičniji, puteniji i manje milosrdni negoli što su bili pod Papinstvom“.

Protestantizam uspio je, da mnoge milijune vjernika povuče u svoje mreže. Činilo se, ljudski govoreći, da je katolička Crkva izgubljena i da za nju nema više opstanka na svijetu. No Isus, njezin božanski osnivač, nije došao na manje svome obećanju Crkvi: „Ja sam s vama do konca svijeta!... Vrata paklena ne će je nadvladati!“ U tim teškim časovima Božja Providnost je dala Crkvi umne Pape, velike crkvene redove i svece neprocjenive veličine. Ovi su napravili tako moćni štiti obrane, da su zaustavili prodiranje protestantizma.

Tko treba **NAOČALA**
 neka se obrati optičaru
Vinku Vučića - Šibenik
 Ulica Kralja Tomislava
 (DROGERIJA)

Jedan između ovih velikih svetaca, što ih je Providnost poslala Crkvi, je Ignacije iz Lojole, utemeljitelj Družbe Isusove (Jezuita), koja je veliki i moćni crkveni red, dika i ponos katoličke Crkve. Ignacije je bio španjolski plemić, koji se posvetio vojništvu. Ranjen kod Pamplone obratio se Bogu čitajući životopise svetaca. Kad je ozdravio, poklonio je Gospi svoj viteški mač i povukao se u špilju Manrezu, gdje je napisao onu divnu knjigu, koja se zove „Duhovne vježbe“. U Parizu je dovršio svoju vjersku naobrazbu, a pri oltvu u kapeli Montmatra odlučio je da ustanovi Družbu Isusovu god. 1534. Napokon g. 1540. dobio je od Pape Pavla III. odobrenje novoga reda, kojemu je glavna svrha, da

redi na svijetu za sve veću slavu Božju. Isusovci rade oko spasa svoga bližnjega propovijedanjem, misijama, katekizacijom, ispovijedanjem, duhovnim vježbama, ali osobito odgojem mladeži, a nastoje i oko vlastitog posvećenja razmatranjem i ispitivanjem savjesti, u oltvu i čitanjem pobožnih knjiga.

Družba Isusova zavimlje znamenito mjesto u modernoj povijesti i smatrana je od svih povjesničara kao najjača obrana, što ju je Crkva imala protiv širenja protestantizma. Britanska enciklopedija, ogromno moderno anglo-protestantsko djelo, piše, da su „Isusovci za malne tri stoljeća držani u Evropi kao najbolji nastavnici u školi... Oni su uveli novi oblik nastave isto tako, kao što je Fridrik Veliki uveo modernu vojničku taktiku, pa su se zato Isusovci pokazali kao predstraža ljudskoga napretka.“

Kao što su se jednoć farizeji podigli proti Isusu, što je šibao njihovu pokvarenost i zlobu, tako su i protestanti zamrzili Družbu Isusovu te na nju nabacili svakojake klevete i svakojako blato. Progonili su je, gdje god su mogli. Tu mržnju, tu borbu protiv Isusovaca, kao najboljih i učenih branilaca katoličke Crkve, naslijedili su kasnije francuski enciklopedisti, frama-sunerija te bezvjerci i liberalci u svim državama po svijetu. Zato nije čudo, što nijedan red u povijesti Kristove Crkve nije toliko progona pretrpio, koliko Isusovci. No zato nijedan red nije doživio ni toliko sjajnih pobjeda, toliko slave i toliko ogromnih zasluga za Crkvu, narode, znanost i odgoj mladeži!

U svim progonstvima, što ih je pretrpjela Crkva u pojedinim državama zadnjih stoljeća tako n. pr. u Južnoj Americi, Francuskoj, Italiji, Španjolskoj, Njemačkoj, Portugalu Isusovci su imali čast, da su bili uvijek prvi progone-ni. No zato su se i časno vraćali, čim bi progona svršila pobjedom

Crkve, koja je uvijek progona, a nikad pobijedena!

Zato se kaže, da su Isusovci janjičari Papini, jer su oni od XVI. vijeka dalje napravili brončani zid, pred kojim su prije ili poslije razbili svoje glave svi protivnici katoličke Crkve. Oni mirno podnose sva ta progona i zadovoljni su, što se mogu ponositi, da su vjerne sluge prave i istinite Kristove Crkve.

U naše hrvatske krajeve došli su odmah pri osnutku Družbe, i to O. Bobadilija, drug svetog Ignacija. Dubrovački senat zamolio je god. 1560. sv. Stolicu, da im ostavi O. Bobadilija i pošalje još nekoliko redovnika. Sinovi najodličnijih dubrovačkih porodica odoše u Družbu, koja je dala hrvatskom narodu ne samo o. Kašića, pisca prve hrvatske slovnice, već stotinu odličnih pisaca, povjesničara i ljudi znanosti.

U prijestolnicu Hrvata, u Zagreb, došli su Isusovci god. 1606 na molbu najodličnijih građana, baš u času, kad su neki počeli prianjati uz protestantizam. Oni su osnovali u Zagrebu prvu gimnaziju god. 1607., a kasnije su Isusovci još otvorili gimnazije na Rijeci, u Varaždinu, Osijeku, Požegi. Isusovci su god. 1669. osnovali kod nas u Zagrebu i najvišu školu pod imenom „Akademija“, iz koje su izašli najodličniji hrvatski rodoljubi i preporoditelji našega naroda. Veliki preporoditelj Herceg-Bosne, nadbiskup Stadler, predao je Isusovcima odgoj svojih budućih svećenika. Predao je naime Družbi vodstvo i upravu bogoslovije u Sarajevu i gimnazije u Travniku, za koju su pravoslavni Srbi, delegati Ministarstva Prosvjete, rekli, „da, ako travnička isusovačka gimnazija nije prva u Jugoslaviji, nije zastalno ni druga“. Za sav svoj rad Isusovci su jako obljubljeni i popularni kod nas Hrvata. Za našu historiju i kulturu su stekli neprocjenive i vječne zasluge. Njihovo zagrebačko svetište Presv. Srca je zato osobito milo svakom hrvatskom srcu.

Isusovci su, i ako siromašni, na glasu radi učenosti i svetosti svojih

članova, kojih ima sada po cijelom svijetu 22.936. Sami poganski velikaši tako cijene Isusovce, da je japanski car Mikado zamolio sv. Stolicu, da im pošalje Isusovce za višu naobrazbu toga naroda. Papa Pio X. poslao mu je njemačke Isusovce, koji su g. 1912. u Tokiju otvorili sveučilište „*Jocki Daigaku*“, a god. 1903. otvorili su Isusovci za Kitajce iz svih pokrajina sveučilište „*Aurora*“ u Chang Hai-ju sa filozofskim, medicinskim, pravnim i tehničkim fakultetima, a u Zi-Ka-Vei veliki meteorološki institut, koji javlja mornarima vrijeme u tim pogibeljnim krajevima.

Laička francuska vlada, koja je do rata progonila Crkvu i tjerala redovnike, ne samo se nije usudila dirati, već je u Beirutu u Siriji pomagala Isusovce i još danas ih pomaže radi glasovite isusovačke „*Université St. Joseph*“ sa svim fakultetima, osnovane god. 1875. To je jedno od boljih sveučilišta na svijetu. U Austriji imaju Isusovci teološki fakultet u Innsbrucku, a u Rimu imaju sveučilište „*Gregorijan*“, koja slovi kao najbolja katolička bogoslovija na svijetu. U Rimu Isusovci imaju u svojim rukama još „*Biblijski*“ i „*Istočni institut*“, kao što i „*Russicum*“.

Slobodne Sjeverno-Američke Federatne Republike tako cijene Isusovce, da su im dozvolile otvoriti mnogo viših zavoda i sveučilišta sa svim fakultetima. Tako u Omahi (Nebraska) Isusovci imaju *Creighton University*, osnovan g. 1878.; u Detroitu (Michigan) *Detroit Univ.* od g. 1877.; u New-York City: *Fordham Univ.* od god. 1841. sa 140 profesora i 10.000 sveučilištaraca; *Georgetown Univ.* u Washingtonu od g. 1789. sa oko 3500 sveučilištaraca i 261 profesorom; u Spokani (Washington) *Gonzaga Univ.* od g. 1887.; u Toledu (Ohio) *St. John's Univ.* od g. 1898.; u St. Louis-u (Missouri) *St. Louis Univ.* od g. 1818. sa 245 profesora i 4000 sveučilištaraca; u Chicagu (Illinois) *Lojola Univ.* od g. 1870. sa 250 profesora i oko 5000 sveučilištaraca; u New-Oileans u (Louisiana) *Lojola Univ.* od g. 1911.; u Milwaukee (Wisconsin) *Marquette Univ.* od g. 1855.; u St. Clari (Kalifornija) *Sta Clara Univ.* od g. 1851. Sva ova sveučilišta za pravo, diplomaciju, ekonomiju, medicinu, zubarstvo i t. d. smatrana su najboljima u moćnoj zvjezdanoj republici Sjeverne Amerike.

Družba je dala nebu brojne i velike svece: kao sv. Ignacija, utemeljitelja D. I.; sv. Franu Ksaverskoga, a

postola Indije i Japana; sv. Franu Borgija, koji je ostavio svijet i postao jednom od najsjajnijih zvijezda D. I.; pa lijane čistoće i uzor mladeži sv. Stanka Kostku, sv. Ivana Berchmans-a, sv. Vjekoslava Gonzagu, itd., pa preko 800 mučenika sv. katoličke vjere i 2000 mučenika, koji su žrtvovali život u djelima ljubavi naprama bližnjemu. Iz D. I. su glasoviti učenjaci teolozi sv. Bellarmin i O. Suarez; propovjednici O. Segneri i O. Abel; astronomi O. Bošković i još glasovitiji O. Secchi; sociolozi O. Cathrein i O. Pesch; povjesničar O. Grizar; prirodoslovac O. Wasmann i t. d. Isusovci su napisali više od 25 000 znanstvenih djela, dapače svjetska monumentalna bollandistička djela: *Acta Sanctorum* i *Analecta Bollandiana* izdanja su Družbe Isusove u Belgiji. Kod nas Isusovci izdavaju uvaženu reviju „*Život*“, a za vjernike „*Glasnik Presv. Srca*“, najrašireniji vjerski glasnik kod Hrvata, te misijski list „*Katoličke Misije*“ i još tolika druga izdanja.

Evo, zašto svi mi katolici Hrvati sa svim poštenim ljudima želimo, da se ovaj red množi, cvate i širi za dobrobit i napredak našega hrvatskoga naroda i naše katoličke vjere.

Jože

Patriotizam hrvatskoga svećenstva

(Nastavak)

Svećenici su uveli hrvatski jezik i u svjetovnu književnost i služili se latinicom. Dr Vodnik veli, da je svećenik *Mavro Vetrančić* (1482.—1576) „najplodniji dubrovački pjesnik 16. stoljeća, i to lirik, epik i dramatik“. *Vetrančić* je bio začetnik svakoga književnoga pokreta u ono doba. Tko hoće da dobro shvati *Grundriß* i cijeli slovinski pokret u dubrovačkoj književnosti XVI. vijeka, treba da se osvrne i na preteče toga pokreta: *Zoranića* i *Barakovića*. Prvi je bio franjevac, a drugi svjetovni svećenik. U drugoj polovici 16. vijeka svećenici su se uvijek isticali kao pisci i izdavači knjiga: *Konzul*, *Dalmatin*, *Cvrčić*, *Jurčić*, *Bučić* i t. d.

Kad je Guttemberg god 1455. izumio tisak za štampanje knjiga, prvi, koji su se kod nas poslužili tim korisnim izumom, bili su hrvatski svećenici, i to god. 1483., 1493., 1507. i t. d. Dakle svećenici su bili prvi pio-

niri prosvjete i sa štampanim knjigama. Prvu hrvatsku glagolsku tiskaru uveo je u Senju g. 1494. biskup Šimun Kožičić uz pomoć dvaju kanonika. Glagolski misal, štampan u Mlecima god. 1483., prva je štampana knjiga na slavenskom jugu. U Bosni su Franjevci oni, koji donose vjersku i književnu prosvjetu našem hrvatskom narodu. „Upravo oni — piše Vodnik — stvorili su najljepšu i najvažniju nabožno-poučnu književnost na hrvatskom jeziku“. Istakli su se fratri: *Divković*, *Posilović*, *Papić*, *Ančić*. I u drugim našim krajevima sinovi su sv. Frane nosioci katoličke prosvjete kao što u prošlosti, tako i danas.

Svećenik *Bartol Kašić* (1575.-1650.) na hrvatski jezik preveo je cijelo sv. Pismo. „On je prvi naš gramatik i pokretač misli o jedinstvenom književnom jeziku“ — piše Vodnik. Prvi rječnik našega jezika napisao je i izdao (1649.) isusovac *Mihalja*. Najpopularniji hrvatski pjesnik je *fra Andrija Kačić Miočič* (1696.-1760.) i njegova

pjesmarica je postala prva hrvatska opće-narodna knjiga. Najslavniji hrvatski zvjezdoznanac i fizičar je Isusovac *Ruder Bošković*, koji se proslavio i preko granica naše domovine.

Hrvatska je književnost osobito u osamnaestom i devetnaestom stoljeću dosta bogata, a sva je ta književnost djelo hrvatskoga svećenstva, *Pavlina*, *Isusovaca*, *Franjevaca* i t. d.

Prvi naš historiograf je svećenik *Vramec* sa „*Povjesnicom hrvatskog kraljevstva*“. Inače svi samostani imaju lijepi običaj: popisivati zgodne svojih samostana i okolice. Tko je podigao hrvatsku povijest na visinu moderne kritičke nauke? Opet svećenik *dr Franjo Rački*. Poznati su pak kao povjesničari *Ljubić* i *Tkalčić*, a svećenik *Matija Mesić* je prvi na hrvatskom sveučilištu predavao povijest. Po cijelom znanstvenom svijetu poznat je dika svećenstva *dr Frano Bulić*, arheolog, čije će ime ostati vječno vezano sa iskopinama *Solina*.

(Nastavite se.)

Zahvala nadbiskupa dra A. Bauera

Prigodom 78. mojeg rođendana primio sam bezbroj pismenih i brzogovornih čestitaka. „Hrvatski Katolički Narodni Savez“ predao mi je spomenknjigu s čestitkom, koju je potpisalo preko 200.000 svećenika i vjernika ne samo iz zagrebačke nadbiskupije, nego s područja cijele države. Kraj toga me se i posebice iz svih krajeva sjetiše molitvama i dobrim željama ne samo moji davni prijatelji, znanci i svećenici, nego i mnogi ugledni predstavnici sviju svjetovnih staleža od najviših do najnižih.

Ja sam ovim iskrenim željama i izrazima prijateljske odanosti i sinovske privrženosti duboko dirnut ne samo zato, što u njima gledam poštivanje prema mojoj osobi, nego još više i u prvom redu zato, što se kroz sve te čestitke odrazuje ljubav prema svetoj katoličkoj Crkvi, za koju evo vidim, da je tako nježno srasla s dušom i osjećajem hrvatskoga naroda.

Budući da mi nije moguće da se posebice zahvalim svakom pojedincu i društvu na podastrtim željama i čestitkama, ja se evo ovim putem svesrdice zahvaljujem svima: katoličkim i hrvatskim udruženjima i institucijama, pojedincima i širokim slojevima hrvatskoga puka.

Svima topla hvata, a dobri Bog neka dade, da se ple nente nakane, misli i želje sviju ostvare u tom smjeru, da sve bude na slavu Božju i na pravu korist i sreću hrvatskoga naroda.

U Zagrebu, dne 16. veljače 1933.

Dr A. Bauer, v. r.
nadbiskup zagrebački

Zašto su sva sokolska društva protestirala?

(„Katolički List“ — Zagreb, 10. II. 1933. Br. 6.)

Savez Kraljevine Jugoslavije izdao je ovo naređenje: „Ljubljana, 11. januara 1933. Broj 23.33. Dva velika događaja uznemiruju ovih dana našu sokolsku porodicu i čitavu jugoslavensku javnost: poznate punktacije separatističkih i razornih političkih elemenata i poslanica katoličkog episkopata protiv sokolstva. Zadržavajući pravo i dužnost da spram jednog i drugog pojava Savez Sokola K. J. zauzme

stanovište na vanrednoj sjednici dne 16. o. mj., smatram prekom potrebom da svaka naša jedinica podigne glas ogorčenja i spontanog protesta. Ovo neka se učini odmah po prijemu ovog pisma i to na taj način da pošaljete protestni telegram: a) Gospodinu Predsjedniku kr. vlade Dru Milanu Sršiću u Beograd; b) telegram jednake sadržine Savezu Sokola Kraljevine Jugoslavije Beograd. Telegram neka bude izraz Vašega ogorčenja protiv nameravanoga rušenja narodnog i državnog jedinstva i protiv napadaja katoličkog episkopata protiv Sokolstva. Zaključite telegram usklikom: Živeo Kralj! Živela Jugoslavija! — Požurite otpremom telegrama, da oba stignu najdocnije do 16. ov. na gore spomenute adrese. Ovo je od preke potrebe za naš daljni postupak. Zdravo! I. Zamenik Starešine Gangl s. r. (Pečat: „Savez Sokola Kraljevine Jugoslavije“.)

Sveća stolica i kralj Boris

12. oktobra 1930. kneginja Ivana Savoja, kći talijanskoga kralja, vlastoručnom molbom obratila se sv. Ocu, da joj dozvoli ženidbu sa Borisom, kraljem Bugarske, pravoslavne vjere. Da dobije dozvolu, obećala je, da će se potpuno podvrci dvama zahtjevima § 1061. kan. prava, t. j. da će joj pravoslavni suprug pustiti potpunu slobodu u ispovijedanju svoje vjere i da će sva djeca biti i krštena i odgojena katolički. Osim toga vlastoručno je još obećala po §. 1063. kan. prava, da će se vjenčati u katoličkoj crkvi i da neće obnoviti pristanak pred nekatoličkim svećenikom. Sam kralj Boris je vlastoručno sapotpisao molbu. Kardinal državni tajnik 19. oktobra 1930. odgovorio je kneginji Ivani, da je sv. Otac obazirući se na obećanje, da će izvršiti sve zahtjeve katoličke Crkve „te imajući obzira, da se isti kralj Boris III. sapotpisujući se na molbu Nj. V. Kneginje Ivane podvrgao istim obećanjima“, uvažio njihovu molbu i dozvolio vjenčanje.

13. siječnja ove godine kraljica Ivana rodila je djevojčicu, koja je 15. istoga mjeseca bila krštena po pravoslavnom obredu od metropolitite Stjepana. Apostolski delegat Mons. Roncalli bio je zato prisiljen, da protestira,

što visoki roditelji nijesu izvršili obećanja, dana prije ženidbe, da dobiju dozvolu za nju radi mješovite vjere. Radi ovog teškog prekršaja zadannog obećanja sv. Stolica je naložila, da se u bugarskim katoličkim crkvama ima izostaviti uobičajena molitva za glavu države i izostaviti svi crkveni obredi prilikom rođendana članova kraljevske obitelji, koja je radi ovog prekršaja pala pod ekskomunikaciju, što je najteža crkvena kazna.

Tako katolička Crkva bezodvlačno primjenjuje crkvene propise i na kraljevsku bugarsku porodicu, kao što bi istom kaznom udarila i posljednjega svog vjernika. Time katolička Crkva još jednom dokazuje, da je iznad svih obzira, kad se radi o načelnim pitanjima i o svetosti ugovora.

75. godišnjica lurdskih ukazanja

Ove godine katolici po svemu svijetu slave sedamdeset i petu godišnjicu ukazanja Bezgrješne Djevice Bernardici Subirú.

Želja je sv. Oca Pape Pija XI., da ove jubilarne svečanosti budu što veličajnije i da im prisustvuje što više revnih i pobožnih hodočasnika za katoličku obnovu društva, jer su bolesni na duši i tijelu ne samo mnogi ljudi, već je cijelo moderno nemirno društvo bolesno i treba ozdravljenja.

Zato i mi s naše strane preporučujemo, da se svi, kojima je to ikako moguće, priključe hrvatskom hodočašću za Lurd, i pođu pokloniti se dragoj nebeskoj Majci. Iz Zagreba hodočasnici polaze 10. srpnja. Cijena za putovanje, t. j. stan i hranu od Zagreba do Zagreba, razgledavanje gradova u autu i zajednička putnica, iznosi Din. 2500.

† Don Stjepan Banov

6. t. mj. preselio se u vječnost umirovljeni i slijepi župnik preč. Banov, doživjevši neobičnu starost od 88 godina. U Tkonu je bio župnik 57 godina. Oprošno slovo održao mu je vlč. don Ante Peroš. Na sprovođu je bilo devet svećenika, a bila je je zastupana i biogradska općina. Preč. konsultor Basioli i vlč. don A. Soša dopratili su mrtve ostanke do rodnoga sela Vrgade, gdje je bio pokopan. Pokojni je imao mnoge zasluge za napredak svoga Tkona.

P. u miru!

Iz katoličkoga Šibenika

Svečana proslava Papinog dana

Hrvati katolici Krešimirova grada nijesu ni ovom proslavom zaostali za mnogobrojnom svojom braćom širom katoličkoga svijeta. I oni su 12. t. mj. veličajno proslavili 11. obljetnicu krunisanja sv. Oca Pape Pija XI.

Rano ujutro svi su se Križari i Križarice skupa sa članovima i članicama ostalih naših katoličkih društava u velikom broju skupili u stolnoj bazilici sv. Jakova, da zajednički pristupe k Stolu Gospodnjemu i od Euharistijskoga Spasitelja isprose obilje milosti za svoga dragog Oca. Sv. Misu je odslužio prepozit kaptola preč. don Ivo Ivanović, koji je preko nje održao veoma lijepu i zanimljivu prigodnu propovijed o Papinstvu. Osobito je preporučio tri bijela simbola: bijelu Hostiju, bijelu Djevicu i bijeloga Papu, koji su međusobno u najužoj vezi. Križarska omladina preko sv. Mi se oduševljeno je pjevala.

Usprkos lošega vremena na svečanoj portifikalnoj sv. Misi, koju je otpjevao naš preuzv. biskup dr Jerolim Mileta, u katedrali je bilo mnogo vjernika. Mješoviti zbor „Cecilijanskoga Zbora“ pod vrsnim vodstvom svog učitelja g. A. Sentinella skladno je izveo lijepu Misu od Foerstera i krasnu Papinsku himnu od Rosatti a.

Popodne u 5 sati hrlili su vjernici ponovno u katedralu. Prije svečanog „Tebe Boga bvalimo“ i blagoslova sa Svetotajstvom vatreno je progovorio vjernicima Isusovac mp. o. Matija Rabadjija. Njegov je divni govor efektno djelovao na sve prisutne vjernike te u njihovim srcima usplamtio još veću ljubav prema sv. Ocu.

I ako je neočekivano sniježno vrijeme mnoge vjernike zadržalo u kući, ipak je navečer dvorana „Kat. Doma“ bila puna svijeta te je svečana akademija, koju su priredili naši Križari i Križarice u svakom pogledu sjajno uspjela i bila novim dokazom stoljetne vjernosti i odanosti nas Hrvata katolika Sv. Stolici. Uz brojne istaknute katoličke ličnosti i brojno građanstvo akademiji je prisustvovao i preuzv. biskup dr Jerolim Mileta.

Akademiju je otvorio mješoviti zbor „Cecilijanskoga Zbora“, koji je pod di-

rigovanjem svoga vrijednog i zauzetnog učitelja g. A. Sentinella zanosno ispjevao „Papinsku himnu“ od Rosatti a. Zbor je te večeri vrlo efektno otpjevao još dva komada: mješoviti zbor kompoziciju „Evo svećenik veliki“ od svog učitelja, a ženski zbor s puno ugodaja lijepu pjesmu „Božji svijet“.

Iza „Papine himne“ slijedio je veoma interesantni prigodni proslov, koji je bio baš na svojoj visini. Učeni i odlični naš predavač uspio je, da nam vjerno i vrlo zgodno iznese sva djela današnjega Sv. Oca Pape Pija XI. te nam je tako odskočila u pravom svijetlu njegova genijalna ličnost, kojoj se danas divi čitav kulturni svijet. Buran pljesak bio je zaslužena nagrada veleuč. g. predavaču.

Salonski orkestar pod vodstvom svoga požrtvovnog učitelja g. A. Aniča u više navrata lijepo je i uspjelo otvirao molitvu „Dobri Oče“ od F. Schuberta, „Taisko marš“ od A. Mozarta i „Vijenac hrvatskih narodnih pjesama“ od M. pl. Farkaša. Križarica gđica D. Jurišić s puno osjećaja izvela je deklamaciju „Petru u Piju“ od Fra S. Milanova. Akademija se završila historijskom dramom u 4 čina „Flavije Konstantin“, koju su Križari lijepo odigrali.

Nakon ovako uspjele akademije i velebne manifestacije publika se za dovoljna razišla svojim kućama uz oduševljeno klicanje Sv. Ocu, hrvatskom Episkopatu, dru Baueru, preuzv. Mileti i t. d.

OBLJETNICA IMENOVANJA PREUZV. BISKUPA. Naš preuzv. biskup dr Jerolim Mileta 14. t. mj. navršio je 11. obljetnicu svog imenovanja za šibenskoga biskupa. Tom prilikom je u 9.30 sati ujutro bila u katedrali svečana sv. Misa, nakon koje je preuzv. svećar primio čestitke svoga svećenstva i odaslanika katoličkih društava.

DJEČJA ZABAVA OKRUŽJA HKNSAVEZA U nedjelju 26. t. mj. priređuje Okružje HKNSaveza u dvorani „Kat. Doma“ dječju zabavu. Uz tri deklamacije na programu su i dva igrokaza: „Ljubav i zloba“ i „Mali ptičari“ s pjevanjem. Preporučamo našim građanima, da u što većem broju posjete ovu dječju zabavu i tim razvesele naše najmlađe. Za djecu se daje zabava u 2 sata popodne, a samo za starije u 6.30 sati navečer.

POKLADNA ZABAVA OKRUŽJA HKNSAVEZA. Okružje HKNSaveza priređuje u utorak 28. t. mj. u dvorani „Kat. Doma“ svoju pokladnu zabavu. Na programu je više šaljivih komada, pjevanje, sviranje salonskog orkestra, šaljiva pošta, šaljivi zatvor, šaljiva lutrija i druge atrakcije. Početak u 8 sati navečer. Ulaznica Din 5 po osobi. Molimo, da se na ovu zabavu ne vode djeca.

VLAHOV

OKREPLJUJUĆI ŽELUDACNI ELIXIR

KA
UTEM
GOD.
1861

**ZDRAVSTENI
GORKI LIKER
SVJETSKOG GLASA**

**opozvađa
jedino
R. VLAHOV
ŠIBENIK**

POSTIE

CIPELE

Jer Vam neće biti nezahvalne.
Snježne cijene svim cipelama!
Naročito ženskim i dječjim!

ŠIBENIK **SPLIT**

Kralja Tomislava Marulićeva 7.

**PRVA DALMATINSKA TVORNICA CRKVENIH VOŠTANIH
SVIJEĆA NA PARU**

LJUBO MANOJLOVIĆ — ŠIBENIK

Izrađujem crkvene voštane svijeće svake veličine.

Specijalna izradba svijeća sa nakitima iz najbolje vrsti „pašarina“.